

- 2) Jeśli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to czy pasażer może jednak domagać się zwrotu kosztów biletu od przewoźnika lotniczego, jeżeli prawdopodobnym jest, że organizator imprezy turystycznej, w przypadku przypisania mu odpowiedzialności, nie byłby ze względów finansowych w stanie rzeczywiście zwrócić tych kosztów i jednocześnie nie podjął żadnych środków gwarancyjnych mających zabezpieczyć ich zwrot?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w ruchu lotniczym w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 90/314/EWG dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, Dz.U. 1990, L 158, s. 59.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Gent (Belgia) w dniu 7 marca 2018 r. – Ronny Rohart / Federale Pensioendienst

(Sprawa C-179/18)

(2018/C 182/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidsrechtbank Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ronny Rohart.

Strona pozwana: Federalne Pensioendienst.

Pytanie prejudycjalne

Czy ustanowioną w art. 4 § 3 TUE zasadę lojalnej współpracy w związku z regulaminem pracowniczym urzędników Unii Europejskiej ustanowionym przez rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż stoi ona na przeszkodzie takiemu uregulowaniu prawnemu państwa członkowskiego, które przy obliczaniu wysokości emerytury pracownika na podstawie pracy świadczonej przez niego w tym państwie członkowskim nie dopuszcza możliwości uwzględnienia służby wojskowej, którą zainteresowany pełnił w tym państwie, ponieważ w momencie odbywania tej służby, jak i po jej odbyciu zainteresowany był nieprzerwanie urzędnikiem Unii Europejskiej i z tego powodu nie spełnia przewidzianych w uregulowaniach prawnych tego państwa członkowskiego wymogów uznania tego okresu za równoważny z okresem zatrudnienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot, a także szczególne środki tymczasowe mające zastosowanie do urzędników Komisji (regulamin pracowniczy urzędników), Dz.U. 1968, L 56, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 9 marca 2018 r. – Agrenergy Srl / Ministero dello Sviluppo Economico

(Sprawa C-180/18)

(2018/C 182/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Agrenergy Srl

Druga strona postępowania: Ministero dello Sviluppo Economico

Pytanie prejudycjalne

Wnosi się o stwierdzenie przez Trybunał, czy art. 3 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE⁽¹⁾ należy interpretować – także w świetle ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz całościowego systemu regulacji wdrożonego przez dyrektywę w celu promowania produkcji energii ze źródeł odnawialnych – w ten sposób, że wyklucza on zgodności z prawem UE uregulowania krajowego pozwalającego rządowi włoskiemu na zarządzanie w drodze kolejnych rozporządzeń wykonawczych obniżenia, a nawet zniesienia ustalonych wcześniej taryf stymulujących

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalia) w dniu 12 marca 2018 r. – Fazenda Pública / Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

(Sprawa C-184/18)

(2018/C 182/15)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca odwołanie: Fazenda Pública

Strona pozwana i druga strona postępowania: Carlos Manuel Patrício Teixeira, Maria Madalena da Silva Moreira Patrício Teixeira

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 oraz art. 56-58 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską [obecnie art. 18 i art. 63-65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, takiego jak sporny przepis rozpatrywany w postępowaniu głównym (art. 43 ust. 2 Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares, zatwierdzonej w dekrety z mocą ustawy nr 442 A/88 z dnia 30 listopada 1988 r., w brzmieniu nadanym ustawą nr 109 B/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r.), który poddaje zyski wynikające ze zbycia nieruchomości położonej w państwie członkowskim (w Portugalii) przez obywatela wspomnianego państwa członkowskiego, będącego rezydentem państwa trzeciego (Angoli), obciążeniu podatkowemu wyższemu niż to, które ma zastosowanie do zysków wynikających z transakcji takiego samego rodzaju, osiągniętych przez rezydenta państwa, w którym położona jest nieruchomość?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 marca 2018 r. – Oro Efectivo S.L. / Diputación Foral de Bizkaia

(Sprawa C-185/18)

(2018/C 182/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo